

Tað gevur mær gleði at syngja

Vígdis Fjallstein Christiansen hevur innspælt nýggjan jólasang, sum snýr seg um tað, hon heldur verða týdningarmikið við jólahaldi

SÓLVÁ LINDENSKOV RÓADÓTTIR

– Síðan eg var heilt lítil, havi eg vilja sungið. Minnst tit hasar »Vinarbøkurnar«, sum øll høvdu fyrr? Har kundi man skriva í hjá hvørjum øðrum, svara spurningum, festa eina mynd í og so víðari. Eg skrivaði altíð, at eg ynskti at vera songkvinna, tá eg bleiv stór. Men eg helt hetta vera eitt sindur flovisligt at skriva í, so viðhvørt skrivaði eg bara, at eg vildi verða frisør, tí tað plagdi systir mín at skriva.

Hetta greiðir Vígdis Fjallstein Christiansen frá á bloggi sínum, sum eitur »Sukursøtt«. Vígdis Fjallstein Christiansen deilir nógv ymiskt á blogginum, alt frá gerandisdegi til brúdleyp og annað.

Í síðstu viku skrivaði Vígdis sínum bloggi, at hon var farin í gongd við at gera tónleik aftur. Í eina tíð hevur hon arbeitt saman við framleiðaranum Hans Poulsen í hansara studio »Introvers« og tikið eitt nýtt jólaglag upp.

Tá sangdreymurin gjørdist veruleiki

Vígdis Fjallstein Christiansen byrjaði av álvara við sínari yrkisleið innan tónleik, tá hon í 2008 gjørdist limur í føroyska gentubólkinum Faroe5.

– Tað var ein sera stuttlig og lærurík tíð. Eg lærði, hvussu nógv tað krevur av einum, um man veruliga ynskir at satsa uppá tónleikin. Tað er ein bein-hørð vinna, man skal virkuliga vilja tað, sigur hon.

Tað eru 10 ár liðin, síðan Faroe5 bleiv sett saman, og síðan tá hevur Vígdis Fjallstein Christiansen ikki givið nakað heilt seriøst út. Hon sang saman við mammu síni á einari fløgu, sum Amnesty gav út fyri nøkrum árum síðan, men burtursæð frá tí, hevur hon bara arbeitt hálvseriøst uppá ymiskar verkætlanir.

– Hóast eg ikki havi útgivið nakað, havi eg alla tíð gjørt tónleik, nógvir tímar eru farnir har, eg siti framman fyri klaverið og spæli, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen.

– Tað gevur mær gleði at

syngja, og nú aftaná eg havi fingið dóttur mína Hansa Saloma, gevur tað okkum báðum nógv gleði saman. Sangur ger altíð lagið betur, sigur hon.

Tónleikurin og tað at vera í barnsburðarfarloyvi

Vígdis Fjallstein Christiansen býr í Aarhus saman við manninum og teirra lítlu dóttur, Hansa Saloma. Vígdis Fjallstein Christiansen lesur sálarfrøði, men er í lötuni heima í Føroyum saman við manninum í barnsburðarfarloyvi.

– Tað, at vit bæði eru í barnsburðarfarloyvi, saman gevur okkum nakrar møguleikar, sum vit ikki høvdu havt um bara ein av okkum var í barsil, sigur Vígdis.

– Samstundis sum vit bæði eru um okkara 6 mánaðar gomlu dóttir, hava vit eisini yvirskot at fáast við aðrar verkætlanir. Maðurin framleiðir sjósalt, og eg eri í studio. Sjálvandi gera vit ikki tað samstundis, men leggja tað soleiðis til rættis, at vit bæði kunna vera um dóttur okkara og samstundis fylgja okkara áhugamálum. Vit eru sjálvandi fyrst og fremst í barnsburðarfarloyvi fyri at verða um hana, men av tí at vit eru í tí stöðu, at dótturin fær fløsku, eru bæði eg og pápin eins góður uggi, tí fløsk-

an er ikki tengd at nøkrum, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen.

– Tað, at eg eri vorðin mamma, hevur givið mær eina heilt nýggja drívmegi. Eg haldi, at hóast man er í barnsburðarfarloyvi, nýtist tað ikki at merkja, at man ikki kann gera nakað annað. Sjálvandi haldi eg, tað er stravið til tíðir, men alt gevur nógv meira meining nú. Tað at vit gera rúm fyri hvørjum øðrum og okkara áhugamálum sum familja, bæði saman og hvør sær, hevur í seinasta enda positiva ávirkan allan vegin runt, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen.

– Onkur hevur spurt meg ”klárar tú at verða burtur frá dótturini í fleiri tímar, tá tú fert í studio at taka upp?” og eg svari, at sjálvandi klári eg tað, tí dótturin hevur tað minst líka gott hjá pápa sínu, sum hon hevur tað hjá mær.

So í staðin fyri at hugsa, hvussu tað riggar at fara í gongd við hesa tónleikaverkætlanina, samstundis sum hon eri í barsil, heldur Vígdis, at tað er júst orsaka av barsilinum, at tað ber til.

– Vit hava tíð og yvirskot beint nú, og tiskil eri eg farin í gongd við tað. Eg haldi heilt sikkurt, at fleiri pápar skuldu havt møguleika at sloppið í

– Sangurin er um tað, sum eg seti í samband við jólini, at man sum vaksni ikki leggur eins nógv í jólagávurnar ella pyntið, men heldur gleðist um samveruna, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen

barnsburðarfarloyvi. Vit eru so himmalska glað fyri at hava fingið hesa tíðina saman sum familja, sigur hon.

Jólasangur

Tað eru Asta Højgaard og Ragnhild Dam, ið eisini vóru í Faroe 5, sum hava hjálpt Vígdis Fjallstein Christiansen at skriva tekstin til jólasangin.

– Eg byrjaði sjálv at arbeiða uppá tekstin, men var ikki heilt nøgd, so eg bæð tvær vinkonur koma at hjálpa mær at skriva hann lidnan, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen. Signar í Homrum hevur hugt eftir tekstinum og rættlisið hann, soleiðis at hann gjørdist klárur at spælast inn í studio.

– Tað er so lægið við tónleiki og við kreativiteti sum heild. Hugskotini koma ofta, tá man minst væntar tað. Eg stóð undir brúsunum, tá hetta lagið kom til mín. Eg skundaði mær undan, bant eitt handklæði rundan um meg, og rann inn í rúmið har klaverið stendur. Eg gjørdi skjótt av, so eg kundi verða vís í, at eg ikki fór at gloyma lagið, sigur Vígdis.

– Eg vil siga, at hetta var ein lætt og skjót tilgongd, sum ikki tók nógv meira enn eina viku. Aftaná sangurin hevði fingið ein form, og teksturin var kominn upp á pláss, setti eg meg í

samband við Hans Poulsen, sum hevur Introvers studio. Hann er ein útrúliga dugnaligur framleiðari, so eg visti at har fór eg at verða í góðum hondum. Hans Poulsen skilti beinan veg, hvar eg vildi við sanginum, og hann fekk heilt sikkurt tað besta fram úr honum. Tað er fantistiskt, at verða við í tilgongdini, frá tí at sangurin byrjar og so at uppliva úrslitið, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen.

»Jól við tær« er róligur poppur

Sangurin eitur »Jól við tær«, og er eitt spildur nýtt lag. Teksturinn snýr seg um nógv av tí sum jólini bera við sær, um hugna og samveru, og tey man hevur rundan um seg. Hvussu gávurnar og prýði ongan týdning hevur, um man bara kann verða saman við sínum kæru. Sangurin kann sigast at vera róligur poppur, men hann er ikki at samanbera við poppin, sum Faroe 5 framførdi tá í tíðini.

– Sangurin er um tað, sum eg seti í samband við jólini, at man sum vaksni ikki leggur eins nógv í jólagávurnar ella pyntið, men heldur gleðist um samveruna. Eg havi eisini fingið fortalt, at summi tulka niðurlagið út frá einum andaligum sjónarhorni. Tað er stuttligt at síggja, hvussu ymiskt fólk relatera til sangin, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen.

– Beint nú havi eg fokus á »Jól við tær«, og hvussu eg skal promovera hann. Men hvør veit hvat fer at henda í framtíðini. Asta Højgaard og eg fara at framføra saman við Mads á Heyggi her til jóla. Tað verða nakrar privatar framførslur, og so eru nakrar almennar konsertir, sum eg ikki ordiliga kann koma inn á enn. Men 8. desember hava vit eina lítla jóla-konsert á nýggju Caféini á Mølini í Skálavík, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen.

– Eg gleði meg bara at fáa hendan sangin út og at fáa afturmeldingar frá fólki, sum hoyra hann.

Sangurin verður fyrst tøkur á heimasíðuni sukursott.com.

– Nú deili eg nógv á mínum bloggi, tiskil var tað ein sjálffylgja, at lesararnir eisini skuldu sleppa at verða partur av hesari tilgongdini. Hetta gevur eitt innlit og eina bakgrundsvitan, sum kann verða við til at styrkja um upplivingina, tá tey hoyra sangin, sigur Vígdis Fjallstein Christiansen.

»Jól við tær« kemur út í dag.

